

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018 č. j. MSK 78181/2018

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 8. 8. 2018 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 25. 1. 2018, sp. zn. MUFO_S 40559/2016, kterým byla dle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení o dodatečném povolení stavby „sjezdu na účelovou komunikaci, zpevněných ploch, vsakovací jímky včetně drenážního potrubí zemního kolektoru tepelného čerpadla a osazení 3 vikýřů a dvou oken“, týkající se stavby rodinného domu č. p. X x na pozemcích parc. č. st. X, X a X v k. ú. x.
2. Žalobkyně v žalobě uplatnila následující žalobní body:
  - napadené rozhodnutí žalovaného je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, protože žalovaný chybějící úvahu stavebního úřadu, zda upozornění v listech vlastnictví na řízení sp. zn. OR-1088-2017-802, vedené u katastrálního úřadu, má či nemá vliv na zamítnutí žádosti žalobkyně, nahradil nesrozumitelným odkazem na katastrální zákon; vzhledem k tomu, že dle § 102 odst. 2 správního řádu se v případě obnoveného řízení otázka, kdo je účastníkem řízení, posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení, byli by účastníky obnoveného řízení také účastníci soudního řízení vedeného u Okresního soudu ve Frýdku – Místku pod sp. zn. 17 C 120/2012 a účastníci správního řízení sp. zn. OR-1088-2017-802, vedené u katastrálního úřadu
  - žalovaný v napadeném rozhodnutí chybně uvedl, že podnět podle § 42 správního řádu žalobkyně učinila až v podaném odvolání a stavební úřad tak správně vedl řízení o žádosti o obnovu řízení. Žalobkyně zdůraznila, že o postup ve smyslu § 42 správního řádu požádala již ve své prvotní žádosti ze dne 22. 12. 2016
  - usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2016, č. j. 22 Cdo 2663/2014 svědčí o účastenství žalobkyně v soudním řízení vedeném u Okresního soudu ve Frýdku – Místku pod sp. zn. 17 C 120/2012; toto řízení nebylo pravomocně ukončeno a stavební úřad si nemohl učinit sám úsudek o výsledku soudního řízení s ohledem na § 89 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“)
  - žalovaný nezaujal žádné stanovisko k otázce možného zmaření obnovy řízení, když zjistil, že žalobkyně nebyla účastníkem původního řízení ve věci dodatečného povolení stavby
  - žalovaný nesprávně uvedl, že stavební úřad vedl řízení o žádosti a nemohlo být aplikováno ustanovení § 100 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně má za to, že žádost o obnovu řízení je jedním z důvodů pro zahájení obnovy z moci úřední, nikoliv pro řízení o žádosti.
  - stavební úřad překročil svou pravomoc, když nerespektoval zápis soudního řízení na LV č. X, aniž by měl postaveno najisto, že dohoda o vypořádání ze dne 17. 5. 2010 je platná a pozemky parc. č. x, x a st. x vznikly v souladu se zákonem; odepřel tak žalobkyni právo vyjádřit se dle § 36 správního řádu v obnoveném řízení

- žalovaný také nepostavil na jisto, zda rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalovaného mohla být vůbec vydána s ohledem na lhůtu k vydání rozhodnutí stanovenou § 100 odst. 3 správního řádu, čímž zatížil řízení vadou
  - každé podání se má posuzovat podle jeho obsahu, správní orgány měly posoudit žádost žalobkyně podle § 100 odst. 3 správního řádu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že veškeré námitky žalobkyně, které směřují proti tomu, že stavební úřad nezahájil řízení o nařízení obnovy daného řízení z moci úřední ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu, jsou irelevantní, neboť napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým zamítl *žádost* žalobkyně o nařízení obnovy řízení. Pokud se týče otázky účastenství žalobkyně v řízení o dodatečném povolení stavby, o jehož obnovu žádala, stavební úřad se touto otázkou zabýval a dospěl k závěru, že toto postavení neměla; s tímto závěrem se žalovaný ztotožňuje. Zdůraznil, že upozornění na probíhající řízení v katastru nemovitostí nemá vliv na zapsaná věcná práva. Postup obou správních orgánů byl v souladu se zásadou materiální publicity zakotvenou v § 980 odst. 2 o. z. Na postup stavebního úřadu nelze aplikovat § 89 odst. 6 stavebního zákona; stavební úřad pouze posuzuje, zda je možné a důvodné obnovit řízení o dodatečném povolení stavby.
  4. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu dne 25. 3. 2019 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
  5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
  6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, dne 22. 12. 2016 žalobkyně podala k Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí žádost o obnovu řízení, přičemž v závěru své žádosti požádala o zaslání vyrozumění ve smyslu § 42 správního řádu. Ke své žádosti přiložila také usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2016, č. j. 22 Cdo 2663/2014. Rozhodnutím ze dne 26. 1. 2017 stavební úřad řízení o žádosti žalobkyně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro zjevnou nepřipustnost. K odvolání žalobkyně žalovaný uvedené rozhodnutí stavebního úřadu dne 5. 5. 2017 zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení s tím, že je nutné nejdříve vyjasnit, jaké konkrétní řízení žádá žalobkyně obnovit. Žalobkyně následně k výzvě stavebního úřadu podáním ze dne 10. 7. 2017 upřesnila svou žádost tak, že navrhuje obnovit řízení ve věci dodatečného povolení stavby „sjezdu na účelovou komunikaci, zpevněných ploch, vsakovací jímky včetně drenážního potrubí zemního kolektoru tepelného čerpadla a osazení 3 vikýřů a dvou oken“, týkající se stavby rodinného domu č. p. X. x, na pozemcích parc. X v k. ú. x. Nato stavební úřad rozhodnutím ze dne 25. 1. 2018 žádost žalobkyně zamítl, když dospěl k závěru, že žalobkyni nesvědčilo postavení účastníka řízení o dodatečném povolení stavby a tudíž není naplněna podmínka daná § 100 odst. 1 správního řádu, tedy, že žádost o obnovu řízení může podat účastník řízení, o jehož obnovu je žádáno.
  7. K odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Přisvědčil závěru stavebního úřadu, že žalobkyně nebyla účastníkem řízení, o jehož obnovu žádá. Uvedl, že podle evidence v katastru nemovitostí není ve prospěch žalobkyně žádné věcné právo uváděné v žádosti zapsáno, nesplňuje tedy kritéria předepsaná § 85 a § 109 stavebního

zákonu. Řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemá vliv na zapsaná věcná práva. Pokud se týče řízení vedeného u Okresního soudu ve Frýdku – Místku a ust. § 89 odst. 6 stavebního zákona, žalovaný uvedl, že citované ustanovení řeší situaci po vznesení námítky týkající se existence nebo rozsahu věcného břemene. Stavební úřad také správně posoudil podle obsahu podání žalobkyně jako žádost o obnovu řízení.

8. Podle § 100 odst. 1 správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

9. Krajský soud shodně se správními orgány obou stupňů zdůrazňuje, že z § 100 odst. 1 vyplývá, že žádost o obnovu řízení může podat pouze účastník řízení, jehož obnovení žádá. Správní orgány se tudíž zcela správně zabývaly tím, zda žalobkyně byla (resp. mohla být) účastníkem předmětného řízení. S posouzením této otázky správními orgány se přitom krajský soud zcela ztotožňuje.

10. Žalobkyně dovozovala své domnělé účastenství v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby z toho, že v době rozhodování správních orgánů bylo vedeno řízení o opravě chyby v katastrálním operátu u příslušného katastrálního úřadu pod sp. zn. OR-1088-2017-802 a dále, že u Okresního soudu ve Frýdku – Místku je vedeno řízení pod sp. zn. 17 C 120/2012 o určení neplatnosti dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví ze dne 17. 5. 2010. Uvedená řízení (příp. zápis poznámky v katastru nemovitostí o vedení těchto řízení) však sama o sobě nemohou nic vypovídat o existenci jakéhokoli věcného práva žalobkyně k pozemkům, na nichž se nachází předmětná dodatečně povolovaná stavba. Správní orgány zcela správně vycházely z údajů evidovaných v katastru nemovitostí jako veřejného seznamu; z uvedených údajů v žádném případě nelze dovodit dotčení práv žalobkyně a v důsledku toho její účastenství v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby ve smyslu § 85, resp. §109 stavebního zákona. Žalovaný i správní orgán prvního stupně se zcela správně vypořádali s neexistencí zápisu o vlastnickém či jiném věcném právu k předmětným nemovitostem ve prospěch žalobkyně. Ve vztahu k údajům uvedeným v katastru nemovitostí je třeba vycházet ze zásady tzv. materiální publicity stanovené v § 984 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého *není-li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, svědčí zapsaný stav ve prospěch osoby, která nabyla věcné právo za úplatu v dobré víře od osoby k tomu oprávněné podle zapsaného stavu. Dobrá víra se posuzuje k době, kdy k právnímu jednání došlo; vzniká-li však věcné právo až zápisem do veřejného seznamu, pak k době podání návrhu na zápis*. Jak ostatně dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 6. 2018, č. j. 4 As 158/2018-52, samotná skutečnost, že je o pozemek, resp. nemovitost, veden spor, ještě neprokazuje vlastnické (tudíž ani jiné věcné) právo žalobkyně k předmětné nemovitosti. Nadto, ve vztahu k řízení vedeném u Okresního soudu ve Frýdku – Místku pod sp. zn. 17 C 120/2012 o určení neplatnosti dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví

ze dne 17. 5. 2010 je na místě zdůraznit skutečnost, že žalobkyně je sice účastníkem tohoto řízení, avšak nebyla účastníkem oné dohody, jejíž neplatnosti se u soudu domáhá.

11. Neobstojí ani námitka žalobkyně, že měl stavební úřad postupovat dle § 89 odst. 6 stavebního zákona. Uvedené ustanovení totiž dopadá na řešení námitek *účastníků* stavebního řízení. Je však zřejmé, že žalobkyně účastníkem stavebního řízení nebyla. Nadto, námitka občanskoprávní povahy o existenci či rozsahu věcných práv nemá v řízení o žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu místo. V uvedeném řízení totiž správní orgán posuzuje pouze naplnění podmínek daných citovaným ustanovením (viz bod 8 tohoto rozsudku).
12. Jako nedůvodnou posoudil krajský soud také námitku, že stavební úřad, resp. žalovaný měli postupovat podle § 100 odst. 3 správního řádu a zahájit řízení o obnově řízení z moci úřední. Správním orgánům totiž k takovému postupu vůbec nebyl dán prostor. Z obsahu podání žalobkyně ze dne 22. 12. 2016 je totiž zřejmé, že žádala obnovu řízení a ke své žádosti snesla také argumenty. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani žádost žalobkyně o vyrozumění podle § 42 správního řádu. Navíc, domáhá-li se žalobkyně toho, že její žádost měla být posouzena pouze jako podnět k zahájení řízení dle § 100 odst. 3 správního řádu, je nutno důrazně připomenout, že na zahájení řízení z moci úřední (*ex offio*) nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 117/2012-26 ze dne 22. 1. 2014 či č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009 či rozsudky Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 86/2015-68 ze dne 1. 3. 2017 či č. j. 22 A 58/2017-27 ze dne 13. 9. 2017 a další). Jinými slovy, i kdyby správní orgány vyhodnotily podání žalobkyně ze dne 22. 12. 2016 nesprávně jako *žádost* ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu a nikoli *podnět* ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu, nemohla by žalobkyně být tímto postupem nijak dotčena na svých právech, neboť věcným rozhodnutím správních orgánů by se žalobkyni dostalo více práv, než by jí jinak příslušelo; v případě posuzování *podnětu* podle § 100 odst. 3 správního řádu by nadto musel být správním orgánem shledán veřejný zájem na obnově řízení.
13. Nad rámec uvedeného krajský soud podotýká, že řízení o žádosti žalobkyně ze dne 22. 12. 2016 mělo být správně zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro zjevnou nepřipustnost (blíže srov. také *Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 550*). Nenaplnění podmínky účastenství žalobkyně v řízení, o jehož obnovu žádala, totiž představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. Nicméně, tato skutečnost nebyla žalobkyní v řízení namítána, přičemž pokud správní orgány posoudily žádost žalobkyně věcně, bylo jí tímto postupem přiznáno více práv, než jí náleží a tudíž postupem správních orgánů nemohla být zkrácena na svých právech.
14. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. března 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu